

Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 6 ust. 3 oraz art. 12, 13 i 16 dyrektywy.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.06.2003 r.

2) Skutki tego rozporządzenia zostają utrzymane w mocy do chwili wydania, w rozsądnym terminie, nowego rozporządzenia na właściwej podstawie prawnej.

3) Komisja Wspólnot Europejskich, Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej ponoszą własne koszty.

4) Republika Francuska, Republika Finlandii i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.06.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 10 stycznia 2006 r.

w sprawie C-178/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 133 WE i 175 WE)

(2006/C 48/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-178/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 24 kwietnia 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich**, (pełnomocnicy: G. zur Hausen, L. Ström van Lier i E. Righini) przeciwko **Parlamentowi Europejskiemu** (pełnomocnicy: C. Pennera i M. Moore, a następnie M. Moore i K. Bradley), **Radzie Unii Europejskiej** (pełnomocnicy: B. Hoff-Nielsen i M. Sims-Robertson, a następnie M. Sims-Robertson i K. Michoel), popieranym przez **Republikę Francuską** (pełnomocnicy: G. de Bergues, F. Alabrune i E. Puisais), **Republikę Finlandii** (pełnomocnik: T. Pynnä), **Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej** (pełnomocnik: R. Caudwell wspierana przez A. Dashwooda, barrister), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, J. Makarczyk, C. Gulmann, P. Kūris i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 10 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-344/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (¹)

(Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Wiosenny odstrzał określonych ptaków wodnych)

(2006/C 48/06)

(Język postępowania: fiński)

W sprawie C-344/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 31 stycznia 2005 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Valero Jordana i P. Aalto) przeciwko **Republice Finlandii** (pełnomocnik: T. Pynnä), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zmiennej aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowania traktatów ustanawiających Unię Europejską, ponieważ nie wykazała, że w ramach wiosennego odstrzału ptactwa wodnego w Finlandii kontynentalnej i w prowincji Åland:

— przewidziany w tym przepisie warunek wprowadzenia odstępstwa dotyczący braku innego zadowalającego rozwiązania niż odstrzał wiosenny został spełniony w odniesieniu do edredona, gągoła, szlachara, tracza nurogęsi, uhli i czernicy oraz że

— przewidziany w tym przepisie warunek wprowadzenia odstępowania polegający na tym, że odstrzał ptaków może odbywać się jedynie w małych ilościach, został spełniony w odniesieniu do edredona, tracza nurogesi, szlachara i uhli.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 20.09.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 10 stycznia 2006 r.

w sprawie C-402/03 (wniosek Vestre Landsret o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Skov Æg przeciwko Bilka Lavprisvarehus A/S i Bilka Lavprisvarehus A/S przeciwko Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen (¹)

(Dyrektywa 85/374/EWG — Odpowiedzialność za produkt wadliwy — Odpowiedzialność dostawcy produktu wadliwego)

(2006/C 48/07)

(Język postępowania: duński)

W sprawie C- 402/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Vestre Landsret (Dania), postanowieniem z dnia 26 września 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 września 2003 r., w postępowaniu: Skov Æg przeciwko Bilka Lavprisvarehus A/S i Bilka Lavprisvarehus A/S przeciwko Jette Mikkelsen, Michael Due Nielsen, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann (sprawozdawca), C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Schiemann i J. Makarczyk, prezesi izb, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 10 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Dyrektywy Rady z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (85/374/EWG) należy interpretować w taki sposób, że:

— zasada prawa krajowego, zgodnie z którą dostawca ponosi, poza przypadkami wymienionymi w sposób enumeratywny w art. 3 ust. 3 dyrektywy, odpowiedzialność na zasadzie ryzyka, jaką dyrektywa nakłada na producenta, pozostaje z nią w sprzeczności;

— zasada prawa krajowego, zgodnie z którą dostawca odpowiada bez ograniczeń za winę po stronie producenta, nie pozostaje z nią w sprzeczności.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-26/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 76/160/EWG — Jakość wody w kąpieliskach — Określenie terenów kąpielowych — Dyrektywa 79/923/EWG — Jakość wód, w których żyją skorupiaki — Stworzenie programu zmniejszenia zanieczyszczenia wody)

(2006/C 48/08)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-26/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 27 stycznia 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: G. Valero Jordana) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: E. Braquehais Conesa), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie przyjmując programu zmniejszenia zanieczyszczenia wód, w których żyją skorupiaki w odniesieniu do Ría de Vigo, królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 5 dyrektywy rady 79/923/EWG, z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki.

2. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3. Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Hiszpanii ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005.